

Phẩm 2: THUẬN KHÔNG

Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Khi Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật làm hưng khởi đức này thì Tứ Thiên vương tức thời hoan hỷ nói: “Chúng ta sẽ làm bốn chiếc bát.” Rồi bốn vị Thiên vương đến trước dâng lên cúng. Chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở quá khứ cũng được người học đạo pháp dâng cúng.

Khi ấy trời Đạo-lợi, trời Diệm, trời Đâu-thuật, trời Ni-ma-la, trời Ba-la-ni-mật cũng vui mừng nói: “Chúng ta phải phụng sự cúng dường thiện nam tử này, vì vị này sẽ làm tăng trưởng hàng chư Thiên và làm tổn giảm hàng A-tu-luân.” Chư Thiên trong thế giới tam thiên đại thiên lên đến trời A-ca-nị-tra đều vui mừng nói: “Chúng ta sẽ khuyến thỉnh Ngài chuyển pháp luân.”

Này Xá-lợi-phất! Khi Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật, làm tăng trưởng trọn vẹn sáu pháp Ba-la-mật thì thiện nam tử, thiện nữ nhân hoan hỷ vui mừng nói: “Chúng ta sẽ làm cha mẹ hiền, vợ con, thân thuộc, bằng hữu, thân cận... của vị này.” Cha mẹ, anh em, vợ con, thân cận, bằng hữu thương kính ưa nhìn vị ấy. Bốn vị Thiên vương, trời Đạo-lợi, trời Diệm, trời Đâu-thuật, trời Ni-ma-la, trời Ba-la-ni-mật, cho đến trời A-ca-nị-tra không để cho Bồ-tát tiếp giáp dục trần, họ phát tâm đi đến phụng sự lễ bái Bồ-tát và nói với nhau: “Chúng ta sẽ làm cho vị này thanh tịnh hạnh Phạm thiên, lìa hạnh ược trước, không theo thói dâm dục, được sinh Phạm thiên, dùng không phóng dật buộc phóng dật. Người có sắc dục thì không thể tiến đến Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Vì vậy Bồ-tát dùng phạm hạnh thanh tịnh, vứt bỏ gia nghiệp mới đắc Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chứ không dùng ược trước mà đắc Phật đạo.”

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Pháp của Bồ-tát cần phải có cha mẹ, vợ con, thân cận bạn bè chẳng?

Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Nếu có Bồ-tát thì nhất định phải có cha mẹ chứ không nên có vợ con. Hoặc có vị từ khi mới phát ý thanh tịnh tu phạm hạnh là đồng chân cho đến thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, hoặc có Bồ-tát dùng phương tiện thiện xảo tập theo năm dục, về sau mới xuất gia đắc Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Thí như nhà huyễn thuật tài giỏi và đệ tử học giỏi huyễn thuật, hóa ra năm dục rồi tự vui với năm dục đó. Xá-lợi-phất, theo ý ông thì sao, nhà huyễn thuật ấy có tập quen theo năm dục chẳng?

Hiền giả Xá-lợi-phất thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, không!

Đức Phật dạy:

–Đại Bồ-tát cũng như thế, dùng phương tiện thiện xảo, tập quen năm dục, để khuyến hóa chúng sinh nhưng Đại Bồ-tát ấy không bị năm dục làm ô nhiễm. Đại Bồ-tát dùng vô số sự việc ta thán ái dục, hoặc chê bai năm dục là đốt cháy, ái dục là tội lỗi nhớ nhớp, dục là oán cừu, dục là thù địch. Như thế, này Xá-lợi-phất! Đại Bồ-tát vì cứu độ chúng sinh mà phân biệt năm dục này.

Xá-lợi-phất bạch Phật:

Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật như thế nào?

Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật, chẳng thấy Bồ-tát, cũng chẳng thấy danh tự

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát, cũng chẳng thấy danh tự Bát-nhã ba-la-mật, cũng chẳng thấy chẳng hành. Vì sao? Vì danh tự Bồ-tát tự nhiên không. Trong không ấy không có sắc, không có thống dương thọ, tư tưởng, sinh tử (hành), thức. Lại nữa, không chẳng khác sắc; cái không chẳng khác thọ, tưởng, hành, thức. Như sắc là không; thọ, tưởng, hành, thức cũng không. Đã là không thì sắc không, thọ, tưởng, hành, thức cũng như vậy. Vì sao? Vì cái gọi là Bồ-tát chỉ là giả hiệu, cái gọi là đạo cũng là giả hiệu, cái gọi là không cũng là giả hiệu. Pháp tự nhiên ấy chẳng khởi chẳng diệt, cũng không trần lao, không chỗ nương tựa, không điều tranh tụng. Nếu có Bồ-tát hành như thế thì không thấy chỗ sinh khởi, cũng không thấy chỗ hoại diệt, không thấy chỗ nương tựa, không thấy điều tranh tụng. Vì sao? Vì đối trá lập nên danh tự, do vọng tưởng nên chạy theo khách trần, hoặc do tưởng niệm mà tạo nên pháp ấy. Do đâu mà lập nên danh tự? Chỉ là mượn hư ngôn mà thôi. Hiểu rõ như vậy, nên Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật, chẳng thấy có tất cả danh hiệu. Đã không có đối tượng để thấy, cũng chẳng phải không thấy, không chỗ nương tựa là hành Bát-nhã ba-la-mật.

M